

[Elna Munch.]

var Smedens!). Var det Smedens? Jeg vilde ikke være personlig. Talen gik nemlig ud paa at hæve Sygeplejerskerne til Skyerne, men egentlig ønskede det ærede Medlem, at de helst saa vidt muligt skulde arbejde gratis, maaske skulde de have et Maaltid Mad nu og da — det er muligt —, men det skulde være Idealisme alt sammen, noget saa jordisk som Løn og saadant noget skulde man slet ikke tænke paa.

Jeg ser saaledes paa det, at et dygtigt Arbejde kræver en ordentlig Løn. Det glæder mig, at det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit i Dag synes at være kommet bort fra Tanken om al den Idealisme, Sygeplejerskerne skulde udvise uden egentlig at faa noget videre for det.

Jeg synes, at der kræves tilstrækkeligt af Sygeplejerskerne. Naar Sygehusets eller Hospitalets Porte første Gang lukker sig efter den unge Kvinde, som vil vie sit Liv til Sygeplejerskegerningen, lukkes hun i Virkeligheden ude fra den Verden, hun hidtil har levet i, og paa mange Punkter maa hun forsage for at optage en Gerning, der er saa helt anderledes end alle mulige andre Gerninger her i Tilværelsen. Til dette særprægede Arbejde har Sygeplejerskerne selv følt, at de maa have en grundfæstet Uddannelse. Kravet kommer fra dem selv. Lad os derfor ikke fra Lovgivningsmagts Side forskertse det Tilbud, her gives, men lad os gribe til og se at bringe Diskussionen ud af Verden ved at vedtage det Forslag, her foreligger, og gaa bort fra alle de mange smukke Ord, som jeg for øvrigt alle sammen kan understrege, om Barmhjertighed, Dygtighed og alt det. Lad os komme til Realiteterne, lad os faa Forslaget gennemført!

Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nævnte Ordet „sædelig“, der er indsat som Betingelse for, at Sygeplejerskerne kan blive autoriserede. Jeg er en Smule betænkelig ved Ordet „sædelig“, for hvad er „sædelig“? Og hvem skal bedømme, hvad der er „sædeligt“? Jeg kunde derfor ønske at optage en Forhandling i Udvalget om Begrebet „sædelig“, og om det er rigtigt at opretholde dette Krav. Jeg tror, at selve den Aand, der præger Sygeplejerskestanden som Helhed, vil virke regulerende i saa Henseende; jeg tror ikke, man behøver at sikre sig Kauteler i den Retning.

I Modsætning til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit nærer jeg ikke Frygt for, at Sygeplejerskerne ikke skal kunne faa en rimelig Uddannelse. Der staar ganske vist, at Uddannelsen skal være sammenhængende, men der staar ikke, at den skal være ved samme Hospital, det kunde netop være fortrinligt, om en Sygeplejerske blev uddannet ved forskellige Hospitaler, derfor kan hun godt have en sammenhængende Uddannelse; men der skal ikke ligge Aar imellem, først et Aars Uddannelse, saa gaar der en halv Snes Aar, og saa bagefter to Aars Uddannelse til. Det vil nok kunne udføres i Praksis, at Uddannelsen bliver sammenhængende.

Jeg nærer heller ikke den Frygt, som det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit gav Udtryk for med Hensyn til § 8, hvor der staar, at en autoriseret Sygeplejerske af Indenrigsministeren tilforordnes Sundhedsstyrelsen som særlig sagkyndig. Det ærede Medlem mente, at hun vilde komme ind i et Raad af Mænd, hvor hun vanskeligt kunde klare sig. Nu har det ærede Medlem maaske ikke set, at der er gennemført en Lov, hvorefter dette Raad er afskaffet, saaledes at der kun er en Mand, som hun vil kunne komme til at forhandle med, og denne Mand vil hun sikkert let kunne bedaare. Det siges jo netop om Sygeplejerskerne, at de kan vikle Mændene om deres Finger, det siges jo netop, at er der nogle, der kan tumle vanskelige Patienter, da er det Sygeplejerskerne; de allermost rasende sindssyge henviser man til Sygeplejersker, fordi de vil være ganske særligt egnede til at tumle dem. Dette er naturligvis sagt *sans comparaison* overfor Sundhedsstyrelsen.

Jeg mener da, at det, vi skal gøre i Dag, er ikke at holde lange Taler om, hvor udmærkede Sygeplejerskerne er, for det ved vi jo alle sammen; men jeg synes, vi skulde se nu at fejre et Jubilæum, dette 10 Aars Jubilæum, som altsaa kunde være afholdt i Fjor. Det er ganske vist et Aar for sent, men vi bør se at faa fejret det ved at gennemføre dette Lovforslag i denne Rigsdagssamling.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Gennemførelse.

Carlsen-Skiødt: Jeg vil gerne gøre blot et Par Bemærkninger til det fore-